

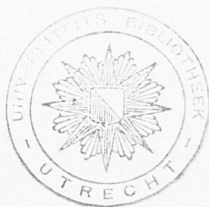
manuscrit n. 3. vol. 14 (1886)

p. 441-443.

Ms. 4/3112

2.7.

Schwartz
Ad Dionysium Halicarnassensem
—

AD DIONYSIUM HALICARNASSENSEM.

Pag. 125. ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων τινός. Repone: ἐνός, ut paullo supra.

Pag. 143. μαθόντα δὲ τὸν Αἰνεῖαν καὶ δαιμόνιον τι νομίσαντα τὸ χρῆμα [τῆς Φωνῆς] εἶναι. Deleatur futile glossema.

Pag. 145. σίδηρον καὶ ξύλα καὶ τὰς γεωργικὰς παρασκευάς. Immo vero: κατασκευάς, *supellectilem*.

Pag. 152. ἐπιθυμία πάντας ἔσχεν ἰσχυρὰ τοῦ παρ' ἀλλήλων ἀπολαῦσαι χρησίμου. Commendo: τοῦ (τι) παρ' ἀλλήλων ἀπολαῦσαι χρήσιμον. Quid tritius quam ἀγαθόν, κακόν, Φλαῦρόν τι ἀπολαῦσαι τινος, similia?

Pag. 185. Remum urbem a se conditam a suo nomine Romam dixisse memorat, deinde ταύτην χρόνους τινὰς ἐρημωθεῖσαν ἐτέρας αὖθις ἐλθούσης ἀποικίας, ἣν Ἀλβανοὶ ἔστειλαν ἡγουμένου Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου, τὴν ἀρχαίαν κτίσιν ἀπολαβεῖν. Si quis mecum ignorat, quid sit: τὴν κτίσιν ἀπολαμβάνειν, improbabat, spero, quod substituere non dubito: τὴν ἀρχαίαν κλῆσιν ἀπολαβεῖν. Urbs, quae per aliquot annos deserta fuerat, cum denuo conderetur, pristinum nomen recuperabat.

Pag. 195. τὸ τῆς ὕψεως γνῶριμον εἰς ἀσαφὲς ὥς μάλιστα ἐδύνάτο καθιστάντα. Praetulerim: μεθιστάντα.

Pag. 217. βιασάμενοι δὲ τὴν εἴσοδον ἀθρόα ὁρμῇ πάντες οὐ πολλοῖς ὀπλίταις φρουρουμένην ἀποσφάττουσιν εὐπετῶς Ἀμόλιον. Facile apparet haec transponenda esse. *Primo impetu ostio potiti sunt.*

Pag. 237. τέως δὲ ἦν αὖλια βουφορβίων τε καὶ ποιμνίων καὶ τῶν ἄλλων καταγωγὰν βοτήρων. Iniuria fit bonis pastoribus, qui cum *armentis* et *gregibus* componuntur. An fortasse legendum: τῶν ἀλωμένων καταγωγὰν βοτήρων?

Pag. 238. ἀπὸ πολλοῦ τοῦ κατ' ἀρχὰς ἐξαποσταλέντος. Hinc restitue articulum in Pag. 227: ἐκ πάνυ πολλοῦ (τοῦ) κατ' ἀρχὰς γενομένου πλήθους.

Pag. 239. οὐθ' ὅταν ἐμφύλιοι ταραχαὶ τὸ κοινὸν κατὰσχῳσι, τῶν ἰδίων οἴκων καὶ ἐνδιαιτημάτων τὰς καταφυγὰς ὑπάρχειν τινὶ ἀκινδύνους. Supplendum arbitror: τὰς (κατασκευὰς) καταφυγὰς ὑ. τ. ἀκινδύνους. Contra interpolatum videtur quod initio Pag. 240 legitur: οὐτ' ἐν τῷ ἀκινδύνῳ βεβηκέναι [θαρρεῖν] τὸ ἐπιβουλεύμενον, et quod Pag. 248: παρὰ τὸ βούλημα τοῦ θεοῦ [κωλύοντος].

Pag. 253. τεκμήριον δὲ τούτου παρέχουσιν. Admodum spectrum pro παρέχονται.

Pag. 256. Φιλανθρώπους καὶ πολιτικὰς κατεργαζόμενος αὐτῶν τὰς συζυγίας. Multo usitatius foret: ἀπεργαζόμενος.

Pag. 286. ὡς ἐρωτικῶν τε οἴστρων ἐλευθερώσοντες τοὺς βίους καὶ ζήλων ἀλληλοκτόνων ἐξελούμενοι. Num recte dici potest: τὸν βίον ζήλου ἐξαίρετῶσαι pro: *invidiam e vita tollere*? Repone: ζήλον ἀλληλοκτόνον. Contra *genetivum pluralem* pro *accusativo singulari* praetulerim in Pag. 288: τιμιώτατόν τε καρπῶν (pro καρπόν) καὶ ἀρχαιοτάτον εἶναι νομίζοντες τὰς ζέας.

Pag. 293. καθάπερ ἐπὶ Μαλλίου Τορκουάτου καὶ πολλῶν ἄλλων παρσιλήφασμεν. Nota res ἐπὶ et περί saepissime confundi.

Pag. 296. Expungendum est: εἰδῶς, nam ὀλισθαίνοντες aequae ac παραγινόμενους a voce ὀρῶν suspensum est.

Pag. 320. Tatium consilium iniisse a Pisone traditur, quo ex pacto arma Tarpeiae traderet quidem, sed usum adimeret καὶ αὐτίκα διατεινόμενον ὡς μάλιστα ἰσχύος εἶχε βῆσαι τὸν θυρεὸν κατὰ τῆς κόρης καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύσασθαι [ταῦτὸ ποιεῖν]. Pro αὐτίκα, quod prorsus superfluum videtur, oppositum: καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύσασθαι potius ducit ad αὐτόν τε, deleto quod misere languet, in fine ταῦτὸ ποιεῖν.

Pag. 323. τῷ δὲ καμόντι καὶ διακομένῳ. Requiro: κάμνοντι, ut passim.

Pag. 335. καὶ τὰς Φράτρας . . . ἐπανύμους τῶν γυναικῶν ποιῆσαι· τοσαύτας γὰρ εἶναι [γυναῖκας] τὰς ἐπιπρεβευσσάμενας. Deleatur glossema incommode interpositum. Mox pro παλαίτερόν τε λέγων repone quod Dionysio sollemne est: παλαίτερον ἔστι.

Pag. 339. ἐξ ἧς ὀρμηθέντας τότε Σαβίνους εἰς τὴν Ῥεατίνην ἐμβαλεῖν Ἀβοριγίνων αὐτὴν κατοικούντων. Kiesslingius: 'malim ποτέ'. Mihi potius τότε post αὐτὴν ponendum videtur.

Pag. 347. ἐπειδὴ δικαιότερα ἐδόκουν λέγειν. Mire pro δίκαια.

Pag. 357. ἕτεροι δέκα τὴν ἀρχὴν παρελάμβανον καὶ παρ' ἐκείνων αὖθις ἄλλοι. Suspicio fuisse: ἄλλοι I I (δέκα).

Pag. 367. ἦν δέ τι . . . μέρος οὐκ ὀλίγον . . . ὃ . . . οὔτε γῆς εἰληφε μοῖραν οὔτε λείας. Immo vero: εἰλήφει.

Pag. 377. Supplendum: ὧν οἱ τε ἱεροφάνται τὴν γνῶσιν ἔχουσι (μόνοι) καὶ αἱ παρθένοι. Mox restituatur: Φυγουσῶν pro Φευγουσῶν.

Pag. 380. τὰς μὲν ἄλλο τι τῶν ἐλαττόνων ἀμαρτανούσας βάβδους καστιγοῦντες, τὰς δὲ φθαρείσας κ.τ.λ. Et sententia et quod opponitur: φθαρείσας ducunt ad: ἀμαρτούσας.

Pag. 381. Suppleverim: τῆς τότε αὐτὸ φυλαττούσης (ιερείας) Αἰμιλίας.

Pag. 386. καὶ εἰσιν οἱ σάλιοι κατὰ γοῦν τὴν ἐμὴν γνῶσιν Ἑλληνικῶ μεθερμηνευθέντες ὀνόματι Κούρητες. Requiro quod sexcenties in huiusmodi sententia apud Dionysium occurrit: εἶεν ἄν. Neque γνῶσιν sanum videtur pro γνώμην.

Pag. 388. ὥς ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων συμβάλλομαι, μάλιστα δὲ ἐκ τῶν περὶ τὰς πομπὰς τὰς τε ἐν ἵπποδρόμῳ καὶ τὰς ἐν τοῖς θεάτροις γιγνομένας. Qui hoc agit, facile sentiet: γιγνομένων a loci ratione requiri.

Pag. 411. αἰτήσοντας ὑπὲρ ὧν ἡδίκηντο Ῥωμαῖοι δίκας παρ' Ἀλβανῶν [λαβεῖν]. Insititium est: λαβεῖν; nam passim: δίκας αἰτεῖν, res repetere legitur. Una opera deleatur participium in Pag. 415: ὑπὸ λύπης τε καὶ ἀμηχανίας [κρατούμενον] ἐκουσίῳ χρήσασθαι τελευτῇ.

Pag. 420. ἤρχετο δ' ὁ Ἀλβανὸς πρότερος τοιαύδε λέγων. Vitiose pro ἤρχε, ut mox: πρῶτος ἡξίωσα pro πρότερος.

Pag. 432. τοῦ δὲ Λατίνων ἔθνους, εἰ καὶ μηδένης τῶν ἄλλων [ἔθνων], ἡγεῖσθαι δικαιοῦμεν. Quis talia addere solet?

Pag. 444. θεός τις ἔοικεν . . . Φανεράν τὴν εὐνοίαν πεποιῆσθαι. Soloece pro ποιῆσαι. Cf. infra. Pag. 553.

Pag. 445. τεκμαίρομαι γὰρ τινα καὶ παρ' ὑμῖν ἔριν ἐν πολλοῖς εἶναι τῶν ἀντιποιομένων ἀρετῆς. Expectabam: ἐν ἀλλήλοις.

Pag. 464. Interpolatorem redolent: οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ὧς μιστὰ σύ, τοῖς κοινοῖς [τῆς πατρίδος] χαίρεις οὐτ' ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ταῖς ἰδίαις [τῆς οἰκίας] ἀλγεῖς.

Pag. 474. ἰκετεύω δὲ ὑμᾶς ἀπόρρητα ποιήσασθαι, εἰ μὴ με

διεργάσασθε. Locum, quem violenti coniectura vexavit Schnellius, ita leniter refinge: εἰ δὲ μή, με διεργάσασθε.

Pag. 480. παραστῇ δὲ μηδενὶ ἡμῶν δέος ἂν ταῦτα ἐθέλῃ πράττειν μὴ συνθήκας λύσῃ. ἐθέλῃ huius loci non videtur. Repone: μέλλῃ.

Pag. 502. τοῖς δ' ἐταίροις αὐτοῦ καὶ συνειδόσι τὴν προδοσίαν [αὐτοῦ]. Indicasse haec sufficit.

Pag. 514. καὶ τῆς Φρονήσεως τῆς περὶ τὰ δεινὰ. Iterum περὶ et παρὰ inepte confusa.

Pag. 540. Scribendum: ἐκεῖσε μετενέγκασθαι τὴν οἴκησιν pro ἐκεῖ.

Pag. 545. οὐ μὴν ἐδέξέ γε καὶ ταύτην πολιορκίᾳ τε παραστήσασθαι καὶ πόνῳ. Vitio manifesto pro χρόνῳ.

Pag. 553. ἡ μέντοι μετὰ τὸν ἀγῶνα διάνοια ἐκατέρων οὐχ ὁμοία γενομένη φανεροῦς ἐποίησε τοὺς κρείττον ἀγωνισαμένους [τῶν ἐτέρων]. Melius aberit.

Pag. 833. ἡμεῖς δὲ ἄνδρες γενομένοι γυναικῶν χείρους ἀρετῇ γενησόμεθα; Commendo: φανησόμεθα.

Pag. 1683. λέξον ἡμῖν, πότερα ἀκυροῖς τῆς Κασσίου γνώμης μέρος τὸ κατὰ τοὺς συμμάχους. . . . ἢ καὶ θάτερον [ἀκυροῖς] ἀξιῶν κ. τ. λ. Supplendum: θάτερον μόνον, et alterum: ἀκυροῖς delendum.

Pag. 2051. ἔτυχε δὲ καὶ τότε ὁ ἀνὴρ τῶν κατ' ἀγρὸν ἔργων τι διαπραττόμενος. Praetulerim: ἔργον.

Pag. 2160. ὥσπερ ἀλούσης [πολέμῳ] κατὰ κράτος τῆς πόλεως. Glossema manifestum.

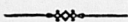
Liber XIV. C. 10. ὥστε μηδὲ τοῖς ἀγριωτάτοις τῶν βαρβάρων ὑπερβολὴν τῆς εἰς τὰ ὁμόφυλα παρανομίας παραλιπεῖν. Constanter dicitur: ὑπερβολὴν ἀπολιπεῖν.

Liber XV. C. 1. In certamine inter Gallum et Valerium Corvinum Gallus ἀνέτεινε τὸν θυρεὸν ὡς ἀπελάσων τὸν ὄρνιν· ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἔτι μετεωρίζοντος τὸ ὄπλον ἀκολουθήσας κάτωθεν ὑποφέρει τὸ ξίφος καὶ ἀναιρεῖ τὸν Κελτόν. Nihil est ἀκολουθήσας, nam comminus pugnabant neque Gallus loco cesserat; corruptum videtur ex: ὁκλάσας.

Ibid. C. 3: ἐν οἷς ἦν τὸ πλεῖον μέρος ἀνεστίων καὶ κατὰ χρεων καὶ τὴν οἴκοι πενίαν ἀσμένως ἀποδιδρασκόντων. Inepte pro ἀποδεδρακότων.

K. G. P. SCHWARTZ.

AD XENOPHONTEM.

Anab. III. 2. 33. ἀλλ' εἰ μὲν τινος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις οἷς λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέσται ποιεῖν, ἂ δὲ νῦν εἴρηκε δοκεῖ μοι ὥς τάχιστα ψηφίσασθαι ἄριστον εἶναι. Pro ποιεῖν commendo σκοπεῖν.

Memorab. I. 2. 24. διὰ δύναμιν δὲ τὴν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ πολλῶν καὶ δυνατῶν κολακεύειν ἀνθρώπων διαθρυπτόμενος. Praetulerim: δεινῶν.

Ibid. I. 2. 34. εἰ μὲν γὰρ σὺν τοῖς ὀρθῶς, δῆλον ὅτι ἀφεκτέον (ἂν) εἴη τοῦ ὀρθῶς λέγειν. Particula abesse nequit.

Ibid. I. 2. 53. τῆς ψυχῆς ἐξελεύσεως, ἐν ᾗ μόνῃ γίνεται φρόνησις, τὸ σῶμα τοῦ οἰκειοτάτου ἀνθρώπου τὴν ταχίστην ἐξενέγκαντες ἀφανίζουσιν. Ne subiecto sententia careat repono: ἀνθρωποι.

Ibid. I. 3. 7. τὸν δὲ Ὀδυσσεᾶ Ἑρμοῦ τε ὑποθημοσύνη καὶ αὐτὸν ἐγκρατῇ ὄντα [καὶ] ἀποσχόμενον τὸ ὑπὲρ τὸν καιρὸν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι, διὰ ταῦτα οὐ γενέσθαι ὄν. Nullus copulae est locus; duplex causa redditur, cur Ulysses 'Circes poculis' abstinuerit.

Ibid. I. 4. 10. Supplendum: ὅσῳ μεγαλοπρεπέστερον (ὄν) ἀξιοῖ σε θεραπεύειν.

Ibid. I. 4. 18. ὥσπερ ἀνθρώπους θεραπεύων γινώσκεις τοὺς ἀντιθεραπεύειν ἐθέλοντας καὶ χαριζόμενος τοὺς ἀντιχαρίζομένους. Nonne τοὺς ἀντιχαρίζεσθαι?

Ibid. II. 1. 16. ἄρα οὐ τὴν μὲν λαγνείαν αὐτῶν τῷ λιμῷ σωφρονίζουσιν; Aptius videtur: τὴν λιχνείαν. Salacitas servorum dominis non multum nocet, opinor.

Ibid. II. 1. 17. οἱ εἰς τὴν βασιλικὴν τέχνην παιδεύομενοι,

ἦν δοκεῖς μοι σὺ νομίζειν εὐδαιμονίαν εἶναι. Absurde *ars regnandi summa felicitas vocatur*. Repone: τύχην.

Ibid. II. 2. 13. εἰάν τις γονέας μὴ θεραπεύῃ, τοῦτ' ἔστι δίκην τε ἐπιτίθῃσι καὶ ἀποδοκιμάζουσιν οὐκ ἔξ' ἄρχειν τοῦτον. Suspicionem movet iteratum pronomen; non tamen eliminandum censeo, sed pro τοῦτ' corrigendum: τούτου.

Ibid. III. 2. 4. δεῖ οὖν τὸν στρατηγούντα τοῦτο παρασκευάζειν τοῖς ἐλομένοις αὐτόν [στρατηγόν]. Deleatur puerile *emblemata*.

Ibid. III. 3. 12. Supplendum: οὐδὲ εὐανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει (οὐδεμιᾷ) ὁμοία τῇ ἐνθάδε συνάγεται; et 7. 7. τί δὲ οἷε διαφέρειν ὃ σὺ ποιεῖς (ποιεῖν) ἢ τῶν ἀσκήτων ὄντα κρείττω τοῦς ἰδιώτας φοβεῖσθαι; et 4. 12. οἷς οἱ (μὲν) ἐπιστάμενοι χρῆσθαι. . . . οἱ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι. Eodem remedio utendum 6. 1. τῶν (μὲν) ἄλλων οἰκείων τε καὶ φίλων . . . . Σωκράτης δέ.

Ibid. III. 7. 3. ἐν ταῖς συνουσίαις, ἔφη, αἷς σὺναι τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττουσι. Praetulerim: ἅς σὺναι.

Ibid. III. 11. 18. χρῆσον τοίνυν μοι, ἔφη, τὴν ἰσχυράν, ἵνα ἐπὶ σοὶ πρῶτον ἔλκω αὐτήν. Necessarium videtur: πρῶτ'.

Ibid. III. 12. 6. ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ δοκεῖς ἐλαχίστην σώματος χρεῖαν εἶναι. Nihil eiusmodi Epigenes affirmaverat. Scribendum: δοκεῖ ἐλαχίστην σώματος χρεῖαν εἶναι.

Ibid. IV. 3. 10. τί γὰρ ἄλλο ζῶον αἰγῶν τε καὶ οἰῶν . . . . καὶ ὄνων καὶ τῶν ἄλλων [ζῴων] τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀπολαύει ὅσα ἄνθρωποι; Apparet ζῴων *insiticismum* esse.

Oeconomicus. C. 1. 19. καὶ ὅτι πονηρότατοί γέ εἰσιν οὐδὲ σὲ λανθάνουσιν, εἴπερ πονηρίαν γε νομίζεις ἀργίαν τ' εἶναι καὶ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἀμέλειαν. Malim certe: πονηράν sive πονηρόν.

C. II. 1. Corrige: ἐπεὶ καὶ περὶ ἐμοῦ λέγεις pro εἰ et mox supplendum: πόσον (μὲν) ἂν . . . . πόσον δέ, et in 59: παρὰ σοῦ ἀφελήσμενοι (εἰς σέ) ἀποβλέπουσι.

Ibid. C. 3. 9. ἄλλως τε καὶ τῶν αὐτῶν [ὄντων] ἀγαθῶν εἷς τε τὴν χρῆσιν καὶ κερδαλέων εἰς πώλησιν ὄντων. Aut delendum aut ἵππων substituendum.

Ibid. C. 5. 1. Supplendum arbitror: ταῦτα δέ, ᾧ Κριτόβουλε, ἐγὼ διηγούμαι, ἔφη ὁ Σωκράτης, (ἵν' εἰδῇς) ὅτι τῆς γεωργίας οὐδ' οἱ πάντοι μακάριοι δύνανται ἀπέχεσθαι, et in 52: ταῦτα ἢ

γῇ φέρει (τοῖς) ἐργαζομένοις, et in 5. 16: ὅπως (παρ)αμένειν ἐθέλωσι.

Ibid. C. 6. 6. Emenda: πολεμίῳ ἐπὶ τὴν χώραν ἰόντων pro εἰς et ἀφεμένους τῆς γῆς pro ὑφεμένους.

Ibid. C. 7. 9. πρὸς θεῶν, ἔφην ἐγώ, ὦ Ἰσχύμαχε, τί πρῶτον διδάσκειν ἤρχου αὐτήν, [διηγοῦ μοι]· ὥς ἐγὼ ταῦτ' ἂν ἡδιόν σου διηγουμένου ἀκούοιμι κ. τ. λ. Spuria videntur.

Ibid. C. 7. 21. στεγνῶν δὲ δεῖται [καὶ] ἡ τῶν νεογνῶν τέκνων παιδοτροφία, στεγνῶν δὲ καὶ αἱ ἐκ τοῦ καρποῦ σιτοποιίαι [δέονται]. Includa melius absunt. Suspectum quoque est in 5. 31: ἀμελῶν τῶν ἔργων τῶν ἐαυτοῦ ἢ πράττων τὰ τῆς γυναικὸς [ἔργα].

Ibid. C. 7. 41. ἄλλαι δέ τοι, ἔφην ἐγώ, ἰδίαι ἐπιμέλειαι, ὦ γύναι, ἡδεῖαί σοι γίνονται. Quia de re futura agitur, rependum: γενήσονται.

K. G. P. SCHWARTZ.

AD DIODORUM SICULUM.

Liber XI Cap. 77. οὐ μὲν ἀθρόως γε διέφυγε τηλικούτοις ἀνομήμασιν ἐπιβαλόμενος, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἀναιρεθεὶς ἄδηλον ἔσχε τὴν τοῦ βίου τελευτήν. Emendandum: ἀθρόως γε et ἄζηλον.

K. G. P. S.

1737491

l5000?

